

всичко: нека, каза той, да запълватъ рова, тези, чийто кжщи се намиратъ до него. То не е наша работа.

Повиква кметътъ своя братъ и го пита: така ли е било.

Братътъ отговорилъ: „Така“. И почналъ да раз-
правя, че кметътъ неправилно наредилъ и, че той е
по-голѣмъ, а кметътъ по-малѣкъ и, като е тѣй не
може да му заповѣдва.

Поклатилъ глава кметътъ и му казалъ: „Не се
сърди, любезний ми братко, но азъ ще те науча,
какъ трѣбва да се уважава и да се слуша кметъ.

Попиталъ кметътъ старцитѣ, и тѣ му казали:
„Трѣбва да се накаже“. И кметътъ разпоредилъ на
следния день да почне запълването на рова, а братъ
му, за наказание да донесе четири пжти повече прѣти
и прѣстъ отъ другитѣ. А когато се свърши запълва-
нето, кметътъ повикалъ брата си да отиде при него
въ управлението.

Когато стариятъ братъ претърпѣлъ наказанието
отишѣлъ при брата си. Кметътъ го посрещналъ за-
смѣно, поклонилъ му се низко и му продумалъ:

„Ти, братко ,прошавай, че те наказахъ. Азъ те
почитамъ като по-голѣмъ братъ, но ти си длѣженъ
да ме слушашъ като кметъ. По службата заповѣ-
дахъ и по службата те наказахъ.

Съветътъ на селянитѣ похвалилъ кмета и никой
не смѣялъ вече да не изпълнява заповедитѣ му.

Пр. С. ЧилингиРОВЪ.